31.

obligau̇at. aliq̄t dieb; immoraturū in tabnaculo dn̄i./ ⁊ oronī uacatu
rū. Dixq; Gad ꝓpħa ad dd. Noli manere in p̄ſidio ꝓficiſcere. ⁊ uade
in t̄rā iuda. Miro m̄ hic introducit̄ Gad ꝓpħa/ cū in p̄cedentib; ei nul
la (facta) fuerit m̄tio. Sic itaq; hic introducit̄. ſic̄ helyas ꝓpħa in loco ū dr̄./
⁊ dix̄ helyas theſbites de habitatorib; galaad. Ex ore itaq; dn̄i Gad
ꝓpħa dd dix̄. ut n̄ moraret̄ int̄ gentes. ⁊ in t̄ra polluta. ſ; in t̄rā iu
da rediret./ ⁊ ibi iuxta uoltatē dn̄i ꝑſecutionē inimicoꝝ ferret.
Et trucidauit doech idume⁹ in dia illa lxxxu. uiros. indutos e
phot lineo. In hebr̄ habet̄. portantes ephot lineū. Aiunt hebrei
n̄ ōs ephot lineū portaſſe./ ſ; tales eos fuiſſe. q̇ utiq; digni. ⁊ idonei eſſent.
ad portandū ephot. Si tradent me uiri ceile in man⁹ ei⁹. ⁊ ſi deſcen
det saul. ſic̄ audiuit ſeruus tuus./ dn̄e ds̄ indica ſeruo tuo. Et ait
dn̄s. Deſcendet. Ac ſi diceret. Si hic ſteteris. deſcendet. Et qd̄ ait. ſi
tradent me uiri ceile. ⁊ dn̄s ait tradent./ iſte ē ſenſ⁹. Si deſcen
derit saul. ⁊ hic te inuenerit. tradent. Porro eo t̄p̄e. q̄ fuge
rat abiathar filius abimelech ad dd in ceila/ ephot ſecū habens de
ſcenderat. Ephot illud erat qd̄ Moyſes iubente dn̄o fecerat. in
q̄ erat doctrina ⁊ ūitas./ in q̄ ꝯſulit ſacerdos dn̄m. Percuſſit; utriq;
tq; fedus./ dd ſcil; ⁊ ionathas corā dn̄o. Corā dn̄o id ē (coram) Gad ꝓpħa ⁊ Abia
thar ſacerdote./ q̄ portabat ephot. Iuit ergo saul. ⁊ ſocii ei⁹ ad q̄ren
dū/ ⁊ nunciatū ē dd; ſtatim deſcendit ad petrā/ ⁊ uerſabat̄ in deſerto
maon. Deſcendiſſe ad petrā dr̄. id ē ad tutiſſimū locū. in q̄ ea q̄ eſ
ſent oneri ⁊ ꝯuia erant repoſuit./ ⁊ ipſe uerſabat̄ in deſerto maon. q̄s
ſuffugiū putabat. Erat aūt uir quiſpiā in ſolitudine maon. Hebre
us hoc in loco n̄ h̄t in ſolitudine./ in maon enī ciuitate habitabat.
n̄ in ſolitudine. Vere fruſtra ſeruaui oīa q̄ illi erant. ⁊ n̄ piit
de cunctis q̄ ad eū ptinebant./ ⁊ reddidit m̄ malū p bono. Tē itaq;
ei reddidit malū p bono/ qn̄ blaſphemauit eū. ēiciando. ⁊ dix̄.
Qs ē dd./ ⁊ qs ē filius iſai. hodie increuer̄ ſerui. q̄ fugiant dn̄os
ſuos. Et nc̄ fiant ſic̄ nabal inimici tui./ ⁊ q̄ q̄rūt dn̄o meo malū.
Fiant inq̄t ſic̄ nabal. ut ꝑeant ſic̄ nabal in ſtulticia ſua. Cū ergo
fecerit dn̄s t̄ dn̄o meo oīa q̄ locut⁹ ē bona de te. ⁊ ꝯſtituerit te
ducē iſrl̄. n̄ erit t̄ hoc in ſingultū. Non erit inq̄t t̄ hoc in ſingul
tū. ut m̄ effundas ſanguinē nabal./ ⁊ ꝓpt̄ hoc flendū t̄ ſit. ⁊ pe

Licenza: CC-BY-NC – Engelberg, Stiftsbibliothek, Cod. 49, f. 31r – Sancti Hieronymi Hebraicarum Quaestiones (http://www.e-codices.ch/it/bke/0049/31r)